ΠΡΟΤΥΠΟ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΟΔΙΚΗΣ

Σωτήρος Διός & Πραξιτέλους 153
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλ. & Fax: 211 0 134 134 - 135

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ : ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

α. σελ. 46 « Η κατάσταση … στη χώρα».
β. σελ. 77 « Οι ορεινοί …πλοιοκτητών».
γ. σελ. 153 « Η ελληνική κυβέρνηση … στέγαση» +
σελ. 156 « Η ΕΑΠ … στους πρόσφυγες».

ΘΕΜΑ Α2.

α. Σ
β. Λ
γ. Σ
δ. Σ
ε. Λ

Β1. **α** σελ. 96-97 « Οι Φιλελεύθεροι … το σύνταγμα».
+ σελ. 50 « Το Νοέμβριο … Κων/νο».
β. σελ. 144 « Το Νοέμβριο … στην Ελλάδα».
σελ. 50 « Οι Σύμμαχοι … αντίκρυσμα».

Β2. σελ. 169 « Οι πρόσφυγες είχαν … ταυτότητας».

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Γ1. Στοιχεία σχολ. βιβλίου.
σελ. 208-209. «Το θετικό και αισιόδοξο … κλίμα διχασμού».

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Στοιχεία παραθεμάτων
- Οι Μ. Δυνάμεις έχουν την κυριαρχία στην Κρήτη (1901).
- Ενέκριναν το Κρητικό Σύνταγμα βάση του οποίου χαρακτηρίζεται το νησί αυτόνομη πολιτεία.
- Στην ουσία δεν ήταν πραγματική αυτονομία, αφού εμποδιζόταν από την ίδια την αρμοστεία και έτσι ενίσχυε την αβεβαιότητα για την πολιτική κατάσταση του νησιού.

Σωτήρος Διός & Πραξιτέλους 153
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλ. & Fax: 211 0 134 134 - 135

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Αναφορά στην άποψη του γενικού πρόξενου της Αγγλίας Εσμέ Χάουαρντ ο οποίος θεωρούσε ότι ο Ύπατος Αρμοστής (πρίγκιπας Γεώργιος) δεν ήταν δεκτικός σε μια συνεργασία με την κυβέρνηση, επειδή φανερά αποστρεφόταν το συνταγματικό πολίτευμα. Ειδικότερα, θεωρούσε ότι δε χρειάζονταν οι κοινοβουλευτικές κυβερνήσεις λόγω της στρατιωτικής του ιδιότητας και απαιτούσε αυστηρή πειθαρχία στην άσκηση εξουσίας. Μάλιστα, είχε την πρόθεση να κυβερνήσει την Κρήτη σαν πολεμικό πλοίο αδιαφορώντας για τις σχετικές με το Σύνταγμα επιδιώξεις των Δυνάμεων.

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

- Η πιο καίρια αιτία σύγκρουσης Γεωργίου – Βενιζέλου ήταν η διαχείριση του ζητήματος της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα.

- Ο πρίγκιπας δεν ενημέρωνε τον Βενιζέλο για το περιεχόμενο των διαβημάτων προς τις Μ. Δυνάμεις και την πορεία των διαβουλεύσεων, ενώ παράλληλα δε θεωρούσε αναγκαίο να ενημερώνει ούτε τους συμβούλους του.

- Ο Βενιζέλος τον αντιμετώπιζε λόγω αυτού με δυσπιστία και καχυποψία.

Δ1.
Στοιχεία σχολ. βιβλίου
α. σελ. 31-32 «Το 1830 … κατασκευή δρόμων)».
β. σελ. 32 « Η πύκνωση … οδικού δικτύου».
γ. σελ. 32 « Στους ανασταλτικούς … της χώρας».

Στοιχεία παραθεμάτων
Κείμενο Α συνδυάζεται με το β ερώτημα.

Παρουσιάζεται η εξέλιξη του οδικού δικτύου κατά τα έτη 1830-1912. Την περίοδο από το 1830-1872 παρατηρείται σταδιακή άνοδος των χιλιομέτρων λόγω της οικονομικής δυσπραγίας του κράτους και της έλλειψης επενδύσεων. Στη συνέχεια όμως παρουσιάζεται υπερδιπλασιασμός των χιλιομέτρων και ιδιαίτερα την περίοδο κατά την οποία ο Τρικούπης ήταν πρωθυπουργός (1882-1892) λόγω του πολιτικού του προγράμματος που έδινε βαρύτητα στα έργα υποδομής και ιδιαίτερα στο συγκοινωνιακό δίκτυο. Η ιλιγγιώδης αύξηση των χιλιομέτρων του οδικού δικτύου συνεχίζεται και στις αρχές του 20ου αι. (1912) που φτάνει τα 4.637χλμ.

Σωτήρος Διός & Πραξιτέλους 153
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλ. & Fax: 211 0 134 134 - 135

Κείμενο Β συνδυάζεται με το ερώτημα β.

Το πολιτικό πρόγραμμα του Τρικούπη είχε ως κύριο μέλημα τα δημόσια έργα. Ο τομέας αυτός της πολιτικής του, δηλαδή η κατασκευή τεχνοοικονομικής υποδομής στέφθηκε με επιτυχία. Αυτό συνέβη, γιατί η ανάπτυξη της συγκοινωνίας συνδέεται με την ανάπτυξη του εμπορίου, την αύξηση της εσωτερικής αγοράς και των παραγωγικών δυνάμεων.

Μέχρι τότε ακόμα και αν υπήρχε καλή σοδειά, λόγω της αδυναμίας μεταφοράς καταστρεφόταν με αποτέλεσμα την αύξηση των εισαγωγών. (Παράθεση παραδειγμάτων, όπως η περίπτωση της Λιβαδιάς, Ναύπλιο, Τρίπολης). Ακόμα όμως και τα οικοδομικά υλικά εκτοξεύονταν τιμολογιακά στα ύψη λόγω του υπέρογκου ποσού των μεταφορικών που επιβάρυνε την τελική τιμή. (Παράθεση παραδείγματος της περιοχής του Μαραθώνα). Γενικά, οι τιμές των διατροφικών ειδών επιβαρύνονταν όσο γινόταν πιο δύσκολη η μεταφορά τους.

1η παρ. κειμένου Γ συνδυάζεται με το α ερώτημα.

Μέχρι τα μέσα του 19ου αι οι δρόμοι δεν έχουν σημαντικό οικονομικό ρόλο πέρα από το ότι ήταν δρόμοι διείσδυσης του εξωτερικού εμπορίου. Προς το τέλος όμως του 19ου αι. διευρύνεται ο ρόλος τους και σ ᾽αυτό καθοριστική ήταν η αλλαγή πολιτικής που επιδίωξε να υποκινήσει την περιορισμένη οικονομική ανάπτυξη.

2η παρ. κειμένου Γ συνδυάζεται με το ερώτημα β και με τον πίνακα.

Άλλαξε το πνεύμα των κυβερνήσεων ήδη από το 1870 και γίνεται εκσυγχρονιστικό. Ταυτόχρονα εκτοξεύεται η πολιτική της ανάπτυξης των μέσων επικοινωνίας με τον Τρικούπη. Ειδικότερα ο τελευταίος θεωρούσε ότι η υλική πρόοδος είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ανάπτυξη των συγκοινωνιών.